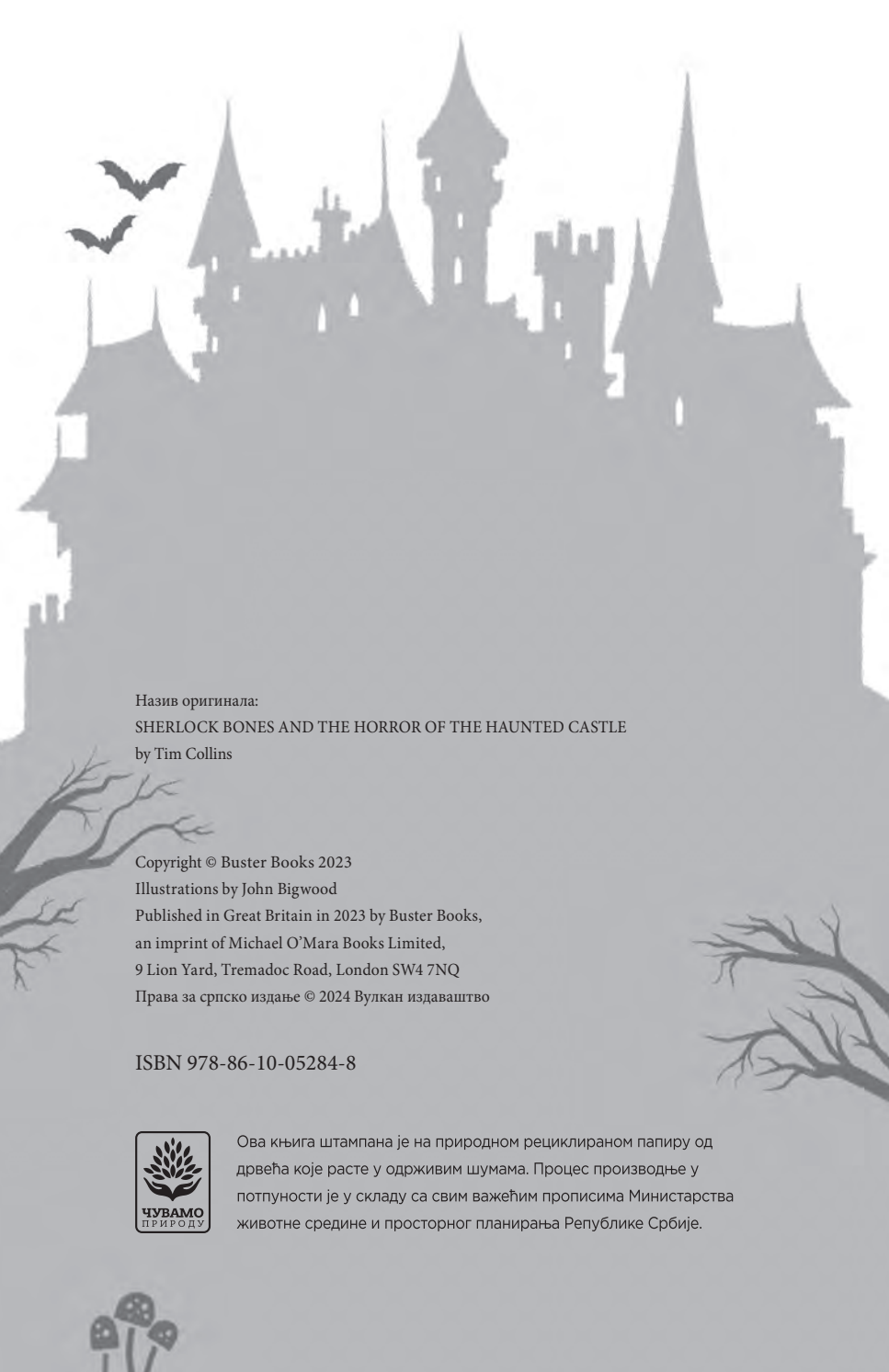

**ШЕРЛОК
НУШКАЛОМС**
И СТРАХОТЕ
УКЛЕТОГ ЗАМКА

Назив оригинала:

SHERLOCK BONES AND THE HORROR OF THE HAUNTED CASTLE

by Tim Collins

Copyright © Buster Books 2023

Illustrations by John Bigwood

Published in Great Britain in 2023 by Buster Books,

an imprint of Michael O'Mara Books Limited,

9 Lion Yard, Tremadoc Road, London SW4 7NQ

Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-05284-8

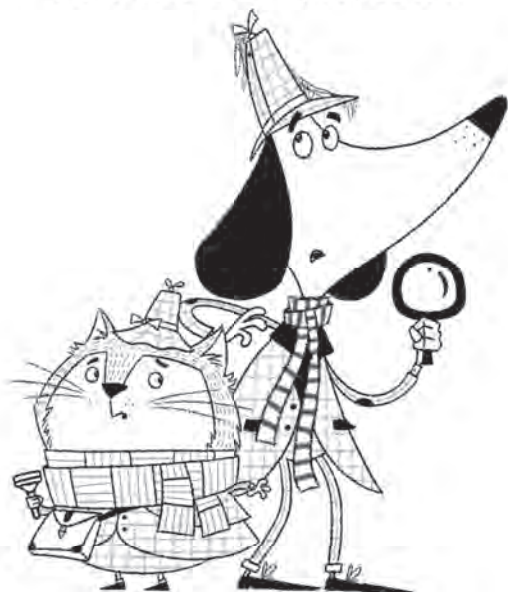

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије.

ШЕРЛОК ЊУШКАЛОМС

И СТРАХОТЕ
УКЛЕТОГ ЗАМКА

Написао Тим Колинс
Илустровао Џон Бигвуд
Превела Звездана Шелмић

 Вулканчић

Београд, 2024.

Посвећено Хенрију Колинсу – Т. К.

Посвећено Ејприл, без које ова књига још увек не би била
завршена. Хвала ти – Џ. Б.

Уредник оригиналног издања: Франсес Еванс

Дизајн: Деријан Брадер

Дизајн корица: Џон Бигвуд

Добро дошли

Шерлок Њушкаломс и докторица Џејн Брксон су светски познати детективи. Сваки случај Брксонова пажљиво записује, па и ви можете бити део њихових авантура.

Шерлок Њушкаломс

У питању је најпознатији детектив свих времена. Никада не бежи од главолмки и сваку мистерију успешно решава.

Докторица Џејн Брксон

Она је Шерлокова десна шапа у лову на криминалце. Спремна је као запета пушка да у сваком тренутку прискочи у помоћ.

Јесте ли спремни да помогнете Њушкаломсу и Брксоновој да реше најтежи случај до сада? Током читања наилазиће на мозгалице које ће тестирати ваше детективске способности. Ако се нађете у ћорсокаку, увек можете потражити решења, почевши од странице 169. Уколико вам више одговара, можете најпре прочитати роман, а потом се вратити на решавање мозгалица. Срећно!

Поглавље 1

Магла је била толико густа да сам једва видела шапу пред носом. Нисам одустајала јер сам хтела да што пре стигнем кући. У даљини се чуло вучје завијање.

Нисам имала појма колико дуго овако корачам. Десет минута? Пола сата? По овом грозном времену ко би и знао!

Испред мене се нешто појавило. Висока прилика, огрнута белим покровом.

Реп ми је задрхтао. Је ли то жив створ? Или сам се нашла очи у очи са духом?

„Ко сте Ви?“, упитала сам дрхтавим гласом. „Шта хоћете?“

„Ја сам“, одвратила је прилика.

Склонила сам јој чаршав са лица и препознала господина Томпсона, хермелина из суседне куће.

„Изнео сам чаршав да се суши кад сам чуо да долазите, докторице Брксон“, рекао је. „И некако сам се спетљао, на жалост.“

Поново се чуло вучје завијање.

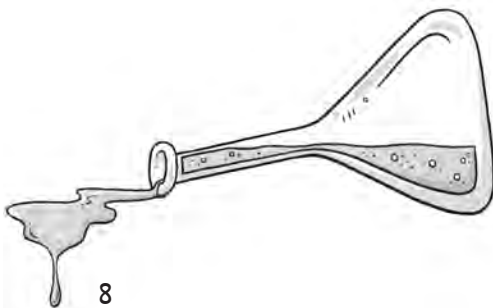
„Волео бих да госпођа Фрејзер из броја 227а научи да

буде тиша“, уздахнуо је господин Томпсон. „Откако се уписала у хор, почела је да завија и овако касно!“

Господин Томпсон је штипаљкама закачио чаршав на конопац за веш и почео да копа по џепу. Извадио је писмо се следећом адресом: *Г. Шерлок Њушкаломс, највећи детектив на свету, Улица Ававер бр. 221б, Лондон*. А изнад свега крупним словима је писало ХИТНО.

„Замолили су ме да вам ово предам“, рекао је. „Донела су га сва деца, раније данас, кад Ваш пријатељ Шерлок није био код куће. Сигурно је у питању још један од оних злочина које он тако воли да решава.“

Ушла сам у кућу и нашла Њушкаломса у радној соби. Седео је у истој столици и гледао у исте епрувете и бочице као и кад сам изашла – осам сати раније.

Колико ових предмета можете да
нађете на Шерлоковом столу?

Епрувета

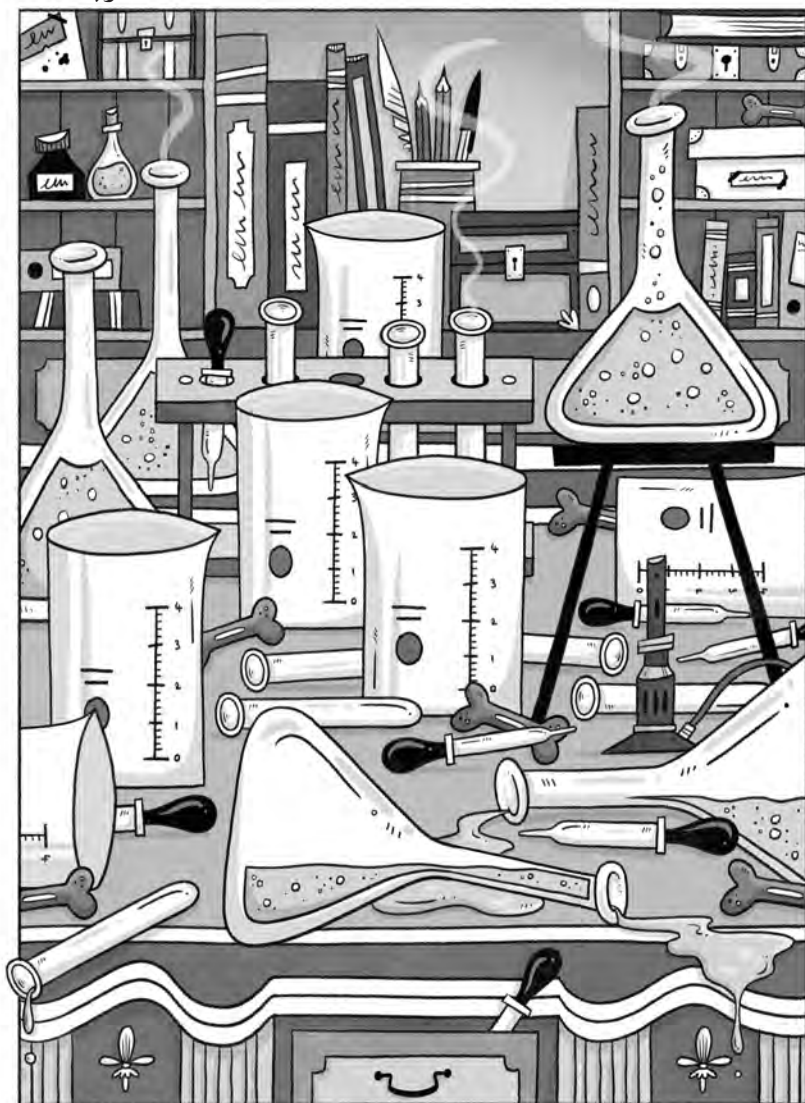
Чаша

Флашица

Капаљка

„Јесте ли ишли некуда?“ упитала сам. „Неко је долазио код Вас и оставио је писмо код господина Томпсона.“

„Био сам ту“, одвратио је Њушкаломс. „Али мора да су ми експерименти толико заокупили пажњу да нисам чуо звонце. Погледајте ово!“

Подигао је са стола чашу густе, смеђе течности.

„Ако сам у праву, можда сам на корак од стварања материје која ће кости за жвакање учинити за педесет посто жвакастијим“, ускликнуо је. „То ће променити живот свим псима света.“

„Добро, ево шта сте пропустили“, рекла сам и пружи-
ла му писмо.

Њушкаломс га је оњушио, отворио и прочитао наглас.

Поштовани господине Ћушкаломс,

Очајнички нам је потребна
ваша помоћ. Доћи ћемо поново
вечерас у осам.

Срдачно,

Габријела и Арчи

Њушкаломс је показао часовник на зиду иза себе. Било је два минута до осам.

„У прави час“, рекао је. „Надајмо се да је ово једноставан случај, па да могу да се што пре вратим својој формули за жвакљивост.“

Скинуо је гумене рукавице и сео у фотељу крај камина.

Утом се зачуло звоно на вратима, па сам похитала да отворим. На прагу су стајали висока авганистанска хртица дуге плаве косе и мали теријер са округлим наочарима, обучен у прслук. Повела сам их у радну собу.

„Габријела и Арчи?“, упитао је Њушкаломс.

„Тако је“, рекла је Габријела. „Надам се да можете помогнете мом мужу и мени.“

„Даћу све од себе“, обећао је Шерлок. „Уосталом, упутили сте се чак из Трансилваније да нас видите.“

„Да, то је тачно“, рекла је Габријела.

„Стигли смо прош...“

Онда се тргла и загледала се у Њушкаломса.

„Али како сте ви то знали?“, упитала је. „То је тек требало да Вам кажем.“

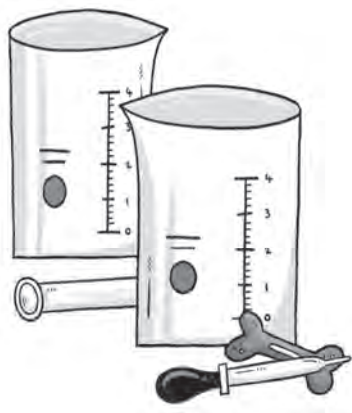

Њушкаломс је подигао писмо које нам је послала.

„Писмо сте написали на папиру са заглављем хотела Пасат“, рекао је. „Он је најближи станици Мачји крст, на коју стижу возови из Европе. Зато сам помислио да долазите издалека. Када сте ушли, приметио сам да обоје носите чврсте чизме какве се користе за ходање у планинама.“

Потом је показао тамне наочаре, које је Габријела ставила у предњи џеп.

„Ово вам свакако неће бити од користи код нас“, казао је. „Дакле, претпостављам да долазите из неког планинског краја у коме је недавно било сунчано време. Карпаске планине у Трансилванији одговарају том опису, ако је вероватно глобалној временској прогнози коју сам јутрос прочитао у *Дневној крџици*. Осим тога, када сам оњушио ваше писмо, осетио сам једва приметан мирис псећих кексића са пастрмком и купусом, а то је најпопуларнији укус у том делу света. Није било тешко да се све то повеже.“

Арчи је пљеснуо шапицама.

„Гле, гле“, ускликнуо је. „Изгледа да је тачно све што смо чули о овом великом детективу. Али морам вас упозорити, наш случај је другачији од свега што сте до сада видели.“

Њушкаломс се завалио у столицу и положио браду на шапе.

„Искушајте ме“, рекао је.

Арчи је иступио и загледао се ситним, црним окицама у Њушкаломса. Његово дугачко крзно је подрхтавало.

„Потребна нам је Ваша помоћ“, рекао је, „јер смо се сустрели са духом!“

Њушкаломс је фркнуо и завртео главом.

„У том случају, могу да решим ваш случај сад одмах“, рекао је. „Нисте видели духа. Јер духови не постоје. А не постоје ни псоудлаци, ни вампирске мачке, ни морски мишеви, нити било које друго натприродно створење.“

Устао је и отворио врата.

„Хвала вам што сте свратили“, рекао је. „Збогом.“

Габријела је похитала за њим и молећиво склопила шапе.

„Плашили смо се да ћете то рећи“, казала је. „Али преклињем Вас да барем саслушате нашу причу. Немамо коме другом да се обратимо ако нас ви одбијете.“

Њушкаломс се вратио до фотеље, извалио се у њу и уздахнуо.

„Врло добро“, рекао је. „Али желим чињенице, а не бајке.“

Габријела се вратила на средину собе и загледала се у Њушкаломса блиставим наранџастим очима.

„Пре неколико месеци добила сам писмо са вестима да је мој ујак Григор умро“, започела је. „То је био велики ударац за мене, иако га много година нисам видела. Одселила сам се из Трансилваније као штене и никад је више нисам посетила.“

„Желели смо да је посетимо“, рекао је Арчи. „Само што је мени мука кад путујем, поготово по дану. Знате, увек сам имао јако густо крзно. То сам наследио с мамине стране.“

Њушкаломс је подигао шапу да га ућутка и поново се загледао у Габријелу.

„Но, то није једини шок који је стигао са писмом“, наставила је. „Читала сам даље и сазнала да сам управо ја наследила његову штенару, будући да није било других живих Григорових наследника.“

„Штенара је преблага реч“, јавио се Арчи. „Испоставило се да је у питању огроман замак окружен стрмим планинама. Има дванаест спаваћих соба, три купатила, трпезарију, библиотеку, салон и огромну башту са мноштвом дивних скулптура од шимшира. У поређењу са тим наша стара кућа је блатњава колиба.“

Арчи је завукао палчеве у џепове прслука и пошао укруг по соби, истуривши груди.

„Ко би рекао да ћу ја, Арчибалд Лавежић, син рудара, dospети на такво место?!“, промрмљао је више за себе.

„Изгледало је исувише лепо да би било истинито“, наставила је Габријела. „А тако је и испало. Отишли смо у Канцибор и ушли у замак. Једне ноћи нас је пробудио чудан, јецави звук. Арчи је морао да остане у соби, знате, он има слабе живце. Но, ја сам изашла да погледам. И тада сам у ходнику угледала мршаву белу прилику!“

Сетила сам се сусрета са господином Томпсоном пре само неколико минута.

„Лако је побркати некога са духом“, рекла сам. „И ја сам малочас видела нашег комшију како се мучи са мокрим

чаршавом и помислила сам да видим духа.“

„Ово није био чаршав“, успротивила се Габријела. „Изгледало је као пас, али је имало празне, црне дупље уместо очију, као и танка уста искривљена од туге. Но, било је ту још нешто, много, много страшније!“

Габријела је положила шапу на груди и дубоко удахнула.

„Створење је лебдело!“, крикнула је. „Тик изнад пода.“

Бацила сам поглед напоље, у магловиту ноћ. Никад нисам била срећнија што сам унутра, у нашој удобној штенари, а не тамо напољу где можда вребају фантоми.

„Постоји мноштво разлога због којих бисте мислили да видите духа“, рекао је Њушкаломс. „А ниједан не укључује немирне душе мртвих. Можда је то била игра светлости. Можда сте видели одраз неког старог портрета. Или је просто био у питању сан који сте запамтили као да је био стваран.“

Арчи је пришао Њушкаломсовом столу и треснуо по њему шапом.

„То није био сан“, закевтао је. „Наш батлер Стивенс га је такође видео. И ја бих га видео да немам слабе живце.“

„Молим Вас, помозите нам“, рекла је Габријела. „Не желимо да напустимо замак, али не можемо живети заједно са аветима!“

Можете ли да пронађете духа скривеног у замку?
А остале скривене предмете?

Дух

Сат са
кукавицом

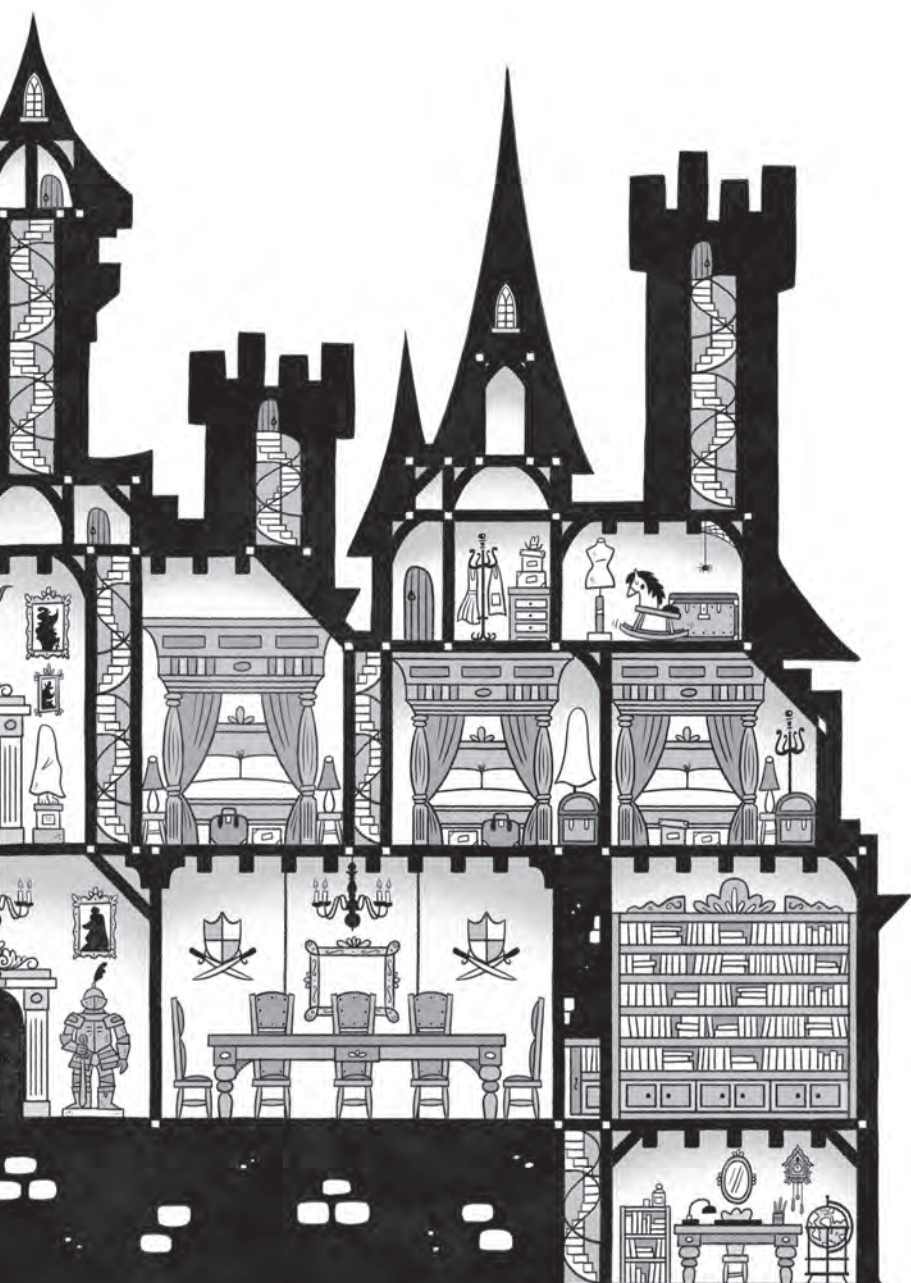

Свећњак

Стари
сандук

Њушкаломс је скочио и плѣснуо шапама.

„У реду онда“, рекао је. „Не верујем да сте видели духа, али изгледа да се дешава нешто чудно и волео бих да бацим поглед. Срешћемо се на станици Мачји крст сутра у девет ујутро. Отпутоваћемо у Трансилванију и утврдићемо шта се стварно дешава.“

Осетила сам да ми се крзно најезило. Замислила сам русhevни замак и стрме планине око њега. Да ли заиста морамо да напустимо нашу удобну штенару и отпутујемо чак тамо? Шта ако Габријела и Арчи говоре истину?

„Што се нас тиче, можете обоје одсести код нас колико год желите“, рекла је Габријела. „Но, не могу вам гарантовати да ће вас *све* у замку лепо дочекати.“

Кренула је према вратима и осврнула се ка Арчију, који је успео да преврне једну Шерлокову чашу. Гуменаста барица течности се просула и покрила му шапу.

„Цео дан сам радио на томе!“, залајао је Њушкаломс. „Мораћу да почнем све испочетка кад се вратимо!“

Извадио је из џепа марамицу и добацио је Арчију, који је њоме обрисао крзно.

„Извините“, зацвилео је Арчи. „Увек се узбудим кад говорим о том ужасном духу.“